

AVATUD JA KOSMOPOLIITNE

Nagu alati, saabub Toomas Kuter kohtumisele hoogsalt ja laia naeratusega. Temast õhkuv avatud, kuid samas härrasmehelikult galantne ja väljapeetud olek on alati köitnud ümbritsevate inimeste, eriti daamide (küpseas eas daamide – täpsustab Toomas), tähelepanu ja varjamatult, kelmikas helk silmanurgas, näib ta seda tähelepanu nautivat. Ülikond, lips ja läikivad kingad on ta värske väljanägemise lahutamatu osa ja kuulunud tema imidži juurde pea terve igaviku – kui nii võib öelda ühe 45-aastase energiast pakatava noore mehe kohta. Tavapärased teksapüksid Toomase garderoobi ei kuulu, kampsunis või T-särgis on ta üksnes väljavalitute lähikonnas.

Viimasel ajal meeldib Toomasele üha rohkem rääkida oma suurepärasest enesetundest ja heast väljanägemisest, mille põhjus on lausa silmaga näha, sest koos sapikivide eemaldamisega haihtus olematusse ka kolmkümmend ülemäärast kilo.

Lisaks kõigele armastab ta kõlavaid nimetusi ja tähtsaid tiitleid. Oma juttu võrdsustab ta värvikate tsitaatide, rohkete detailide ja ülivõrretega. Pooltoonid tema maailmas ei eksisteeri, samas hoidub ta andmast hinnanguid, kui jutt kaldub poliitikale. „Mulle meeldivad need maad ja rahvad, kus ma käin. Poeedina, muusikuna ja kirjanikuna pean olema avatud ja kosmopoliitne,“ jääb mees endale kindlaks.

Ta on alati minemas mõnele tähtsale kokkusaamisele või just sealt tulemas, valmistumas järjekordseks kontserdiks siin, seal või piiri taga, tõttamas bussile, rongile, laevale või lennukile. Meie jutuajamist katkestab mitu telefonikõnet, kus räägitakse eelseisvatest või käimasolevatest projektidest, kontserdireisidest, lauluvõistlustest ja kohtumistest tähtsate tegelastega.

Ta jutustab tihti põnevaid lugusid ooperilavade telgitagustest ning oma värvikatest projektidest Venemaal, Valgevenes, Soomes ja Ameerikas. Tore on see, et enamik neist tundub ka teoks saavat. Ta tõi esimest korda Eestisse maailmakuulsa kvarteti

Moskva Balalaikad, Valgevene riikliku ooperi- ja balletiteatri, ta on laulnud vabariigi aastapäeval New Yorgi Eesti Majas „Minu isa majakest“ ja vabariigi võidupühal Valgevene muusikaakadeemias eesti heliloojate loomingut koos Valgevene sümfooniaorkestriga. Tema ellukutsutud Klaudia Taevi nimeline rahvusvaheline noorte ooperilauljate konkurss meelitab Pärnusse maailma tulevase ooperitähti Euroopast Ameerikani. Ainult jumal teab, kuidas tal see õnnestub, igatahes oli Pärnu raekoja saal tema neljakümneenda sünnipäeva kontserdil austajatest tulvil, pikas õnnitlejate rivis oli nii kohaliku kui riikliku tähtsusega tegelasi ning koos juubilariga astusid üles meie armastatud ooperiprimadonnad Margarita Voites, Urve Tauts ja Therese Raide. Õhtut juhtis Igor Gräzin.

SAATUSLIK MARGARITA VOITES

Kolmeteistaastasena sattus Toomas esimest korda nägema Estonia teatris Gaetano Donizetti ooperit „Rügemendi tütar“. Koos emaga istus ta teise rõdu esimese reas ja Margarita Voites laulis. See jättis sedavõrd kustumatu mulje, et noormees lausa armus ooperiprimadonnasse. Aastaid hiljem andis ta koos Voitesega palju kontserte üle Eesti.

On teatud inimtüübid, kes energieeriliselt omavahel sobivad. „Ei saa varjata, et kui mul on temaga esinemine olnud, siis mingi asi lihtsalt tõmbab, ajab pöördesse,“ tunnistab Kuter erilist tunnet Voitesega vastu.

Pärast saatuslikku etendust hakkas Toomas ostma vinüülplaate. Viieteistkümmeselt läks koos pinginaaber Peeter Kaljumäega Pärnu kuulsa lauluõpetaja Klaudia Taevi juurde. Tema kodu oli poistele nagu oaas, kuhu sattus väga palju huvitavaid ja tuntud inimesi, kellelt oli nii mõndagi õppida.

Noortel tekkis huvi Estonia teatri ja ooperilauljate vastu, keda nad end kodu-uuri jaoks nimetades hakkasid sõna otseses mõttes pommitama. Ei ole vist väga tavapärane, et viieteistaastased nagemannid rahvakunstnikke või ooperitähti

TOOMAS KUTER – vabakutseline literaat ja laulja, sündinud 18.11.1965. aastal Pärnus.

Lauluõpinguid alustas 15-aastaselt Pärnu laulumemba Klaudia Taevi juures. Tema esimene soolokontsert toimus 17-aastaselt Pärnus ja selleks oli õhtu vanade vene romanssidega. Tallinnas sai temast primadonna Therese Raide õpilane. Lauljana on kogunud tunnustust vene romansside ja paljude rahvaste kammerlaulude esitajana. Menu on saatnud teda kontsertidel Moskvast, Peterburist, Veliki Novgorodist, Pihkvas, Helsingist, Vaasast, Heidelbergist, New Yorgist ja mujalt.

Literaati Toomas Kuter on mitmete kirjandusvõistluste võitja ja laureaat. Põhiliselt kuuluvad tema loomingulisse muinasjutud, novellid ja lüürika. Temalt on eraldi raamatutena ilmunud muinasjutukogu „Poiss ja unenägu“ (1994), muinasjutt „Jaheda hinguse lugu“ (1995), muinasjutt „Täiskuutüduruk“ (1996), „Pärnu kirjarahva antoloogia“ (üks koostajatest, 1998), luulekogu „Armastusse minek“ (2002), kogumik „Stihi i skazki“ (vene keeles, Peterburi, 2003) ja muinasjutukogu „Südame latern“ (2004).

Koostöös helilooja Andranik Kečekiga on valminud muusikaline muinasjutt „Ununenud muinaslugu“ (2002) ja koostöös helilooja Jüri Dmitrieviga vokaal-tsükkel „Armastusse minek“ (2004).

Kirjutab kontserdiarvustusi, raamatutuvustusi ja artikleid mitmele Eesti ajakirjandusväljaandele.

Ta on pälvinud rahvusvaheliste rahufondide assotsiatsiooni Venemaa Rahufondi aumedali (2004), Gavriila Deržavini nimelise akadeemilise kuldmedali (2004) ning Aleksandr Puškini nimelise medali „Traditsioonide hoidmise eest Vene kirjanduses“ (2005).

tülitavad. Toomas ja Peeter olid pinginaabrid üksteist aastat.

Kuteril on siiani mees Estonia austatud ooperisolisti Tiit Kuuksiku abikaasa proua Linda Pandi erilisel maitsvad pirukad ning maestro muhe ja mõnus vastuvõtt, mistõttu on aastaid hiljemgi kunagise baritoniklassiku juubelisünniaastapäevi mees peetud mälestuskontsertidega. Sel sügisel